

ført i Betænkningen om et Samraad med Ministeren om Orlogsværftets Arbejders Lønningsforhold. Det vil maaske erindres, at jeg ved 1ste Behandling henstillede, at man optog ogsaa denne Sag til Behandling; og ved et Samraad, der fandt Sted efter Opfordring af min Partifælle i Udvalget og mig, fik vi en Redegørelse for Forholdene paa Værftet samtidig med, at det bekendtgjordes for os, at der af Ministeren var nedsat en Kommission til Undersøgelse af Forholdet. Det glædede os alle sammen, at en saadan Kommission blev nedsat; men jeg ved ikke, hvorvidt Glæden vil blive ved. Jeg havde tænkt mig en noget anden Kommission, men da Ministeren erklærede, at der vilde blive tilkaldt Arbejdere til Kommissionen, forsonede jeg mig dog med Tanken. Jeg ved, der er udnævnt delegerede, men det er gaaet for sig paa den Maade, at for en stor Del have Mestrene udpeget de Folk, som skulle repræsentere deres Kammeraters Interesser. Jeg tror ikke, der er grebet saa meget fejl ved de Folk, der ere valgte, men jeg vil henstille, at man overlader det til Arbejderne selv at vælge de Folk, som skulle repræsentere dem. Der er en anden Ting, som bringer mig til at tage Ordet. Saa vidt jeg har forstaaet, skal hele denne Kommission arbejde under et, de 32 delegerede for Arbejderne skulle samles med de Kommissionsmedlemmer, Ministeren har udpeget, og der skal finde en saadan mere højtidelig Forhandling Sted. Jeg har endog hørt noget om, at man skulde have stenografisk Referat. Jeg ved ikke, om det er saadan, men er det saa, vil jeg meget henstille til Ministeren, om man ikke kunde stryge en Smule af Højtideligheden, saaledes at man arbejdede under de Former, man plejer at arbejde under, naar der er Tale om Lønsager, og helst med saa faa Personer som muligt. Skal man have noget ud af en saadan Forhandling, er det det bedste. Jeg vil derfor henstille, om Ministeren ikke vil lade nedsætte et Underudvalg, valgt mellem de Kommissionsmedlemmer, Udvalget nu bestaar af, saaledes at der blev en 5—6 fra hver Side. Det skal jeg ikke udtale mig nærmere om, men jeg vilde anse det for meget heldigt, naar Meningen er, at man skal have noget ud af Kommissionen.

Nu har et Blad i de senere Dage meddelt, at man fra Værftets Side tog noget ejendommeligt paa denne Forhandling og paa den Maade, Arbejderne havde opfattet Forhandlingen paa, idet man havde gravet § 162, tror jeg det er, i Straffeloven for

Krigsmagten op og bebudet, at de ikke maatte holde Møde om denne Sag. Jeg har stor Respekt for Pressen, jeg tror næsten alt, hvad der staar deri, men jeg tør næsten ikke tro dette, for jeg synes, at det var et lidt ejendommeligt Forhold, at man lod udnævne delegerede blandt Arbejderne til at forhandle deres Kammeraters Sag, og saa bagefter sagde: Ja, men I kunne vove at holde Møde om det, vi forhandle her, det have I ikke Lov til. Jeg kan næsten ikke tro, at det er rigtigt, og jeg vil meget henstille til den højtærede Minister, hvis det ikke er rigtigt, hvad jeg haaber, at han da ved en Erklæring vil slaa dette Rygte ned. Jeg synes, det er noget ejendommeligt, naar man indfører lidt friere Former ved at søge at æske Arbejdernes Mening og man siger til dem: Ja, nu have I jeres Frihed til at forhandle med os uden Baand og Skrænker, at man saa samtidig peger op paa Hyliden og siger: Der er nogle Haandjern fra den gamle Tid, dem faa I paa, hvis I begynde at mukke. Det kan vist ikke være Meningen, i alt Fald kommer det i høj Grad i indbyrdes Modstrid, og jeg vil henstille til Ministeren, hvis det har fundet Sted, da at søge at forandre det. Sker det ikke, kan man ikke rigtig faa Sandheden frem fra de Folk, man skal forhandle med, hvis der da virkelig skal være en Forhandling.

Marineministeren (Johnde): Til Lovforslaget om nogle ændrede Lønningsbestemmelser ved Søværnet har jeg tilladt mig at stille et Ændringsforslag, som vedrører nogle Haandværker-Underofficerer paa Værftet, og som har fundet Tilslutning hos Udvalget. Motiveringen er den, at for Øjeblikket faa de det midlertidige Lønningstillæg i Henhold til Lov af 3die April, men naar nærværende Lov gaar igennem, bortfalder Lønningstillæget, og som Følge deraf ville nogle af dem faa mindre, end de have nu, hvad der selvfølgelig er ubilligt. Dertil kommer, at Haandværker-Underofficererne først blive Underofficerer i en ældre Alder, og som Følge deraf ville de faa det første Alderstillæg senere end Underofficererne i Almindelighed. For at bøde noget derpaa, ere de 100 Kr. satte ind, og disse 100 Kr. bortfalde selvfølgelig, naar de faa det første Alderstillæg. Jeg takker Udvalget, fordi det har sluttet sig til Forslaget, og haaber, at det samme vil blive Tilfældet med det høje Ting. I den Lov, som nu skal gaa over til 3die Behandling for Hærens Vedkommende, findes